

28-29

Manresa Terrassa

46 Kms / 34,5Kms

Tornant a casa, l'horitzó ens segueix cridant

Etapla 28

Allotjaments

Dades d'interés

Pistes ignasianes

Autobiografia

Comentaris

Etapla 28

Dues opcions: 46 km per la vall del riu Llobregat // 34,5 km pel parc de Sant Llorenç de l'Munt il'Obac.

Bicicletes: Les dues opcions són correctes; però en l'opció de muntanya caldrà caminar i empènyer la bicicleta en alguns trams. Molt millor l'opció de la vall.

Al febrer de 1523 Ignasi de Loiola s'acomiada de la ciutat de Manresa i posa rumb a Barcelona, passant pel Pont de Vilomara, lloc en el qual s'acomiadarà de les famílies manresanes que tan bé li havien acompanyat durant 11 mesos. Seguirem la seva ruta fins a arribar a la ciutat de Barcelona. Ignasi sent en l'ànima deixar a aquella bona gent, però la seva crida a viure amb Jesús el porta a intentar la seva peregrinació a Jerusalem en aquest moment.

Dues opcions es presenten al pelegrí per aquesta etapa: la de la muntanya i la de la vall. La que puja per la muntanya i entra al Parc de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, és molt bonica, però amb certa dificultat per l'extensió sense poblacions intermèdies (34'5 km) i perquè cal pujar i baixar desnivells per senders entre els arbres, de vegades no molt ben senyalitzats. L'opció de la vall no és tan bonica, ja que estem en zones poblades, i hem d'anar passant per pobles, carreteres i zones

urbanitzades. L'avantatge és que els desnivells són més petits, el camí més clar i completament marcat, i que es pot escurçar el camí com es vulgui, ja que hi ha llocs on allotjar-se o bé prendre el transport públic que uneix les poblacions. Anant per la muntanya, cal anar directes de Manresa a Terrassa, sense possibilitat de quedar-se al mig, perquè estem dins el parc natural i no hi ha allotjaments ni transports possibles; si es pren l'opció de la vall, el trajecte té una longitud major (48 km) però l'avantatge és que el pelegrí pot dividir en dues etapes aquest tram Manresa - Terrassa, segons li plagui.

Itinerari de la Vall del riu Llobregat.

Prenem com a punt de sortida la Plaça de Sant Ignasi, al costat de la capella del Rapte. Pujant pel carrer de les Escodines, passem per darrere de la Casa d'Espiritualitat de la Cova i seguim recte pel carrer de Santa Clara, i el carrer de Sant Joan de Déu. Ens fixem en la Creu de Terme de les Escodines, a on Ignasi solia parar-se a fer oració en el seu camí a Viladordis. A la carretera al Pont de Vilomara, girem a l'esquerra i ens dirigim a una rotonda. Allà prenem el primer carrer a la dreta i seguim pujant pel carrer d'Alvar Alt. Arribem a una rotonda i baixem per passar per davant de la comissaria de la policia. Girem a la dreta al primer carrer i, passada la benzinera, girem de nou a la dreta per dirigir-nos directament cap a la carretera C-55, que passem per sota. Seguim recte i prenem un camí que baixa a la nostra esquerra, amb restes d'un empedrat molt antic. Sant Ignasi va baixar per aquest camí moltes vegades, apropant-se a Viladordis. Arribem a un camí ample de terra i el prenem a la dreta. Anem seguint el mateix camí, en direcció a l'església de Viladordis que es veu a la part alta d'un turó. A l'arribar davant de la masia de les Marcetes, ens desviem uns metres del Camí per apropar-nos a l'església de Viladordis i visitar a la Verge de la Salut.

Reprenem el Camí en el punt en què el deixem i anem descendint pel camí asfaltat fins arribar a la carretera. Creuem la carretera i prenem un camí de terra que ens manté en paral·lel a l'autopista C-16. . La creuem i el camí de terra va descendint cap a la vall del riu Llobregat. Ja prop de el poble del Pont de Vilomara, trobem la carretera i ens dirigim cap al pont de pedra del segle XI. Després de creuar, trobem els senyals GR-270, vermelles i blanques, que ens serviran també de guia. Prenem a la nostra dreta la carretera BV-1225 fins a un punt en el qual un camí de terra apareix a la dreta i ens acosta al riu Llobregat. Anem a caminar amb el riu sempre a la nostra dreta.

Arribem a un punt en què el camí de terra ja no ens deixa seguir i estem obligats a pujar a la carretera BV-1225 i caminar amb precaució pel voral durant 1,5 km. Després de passar per sota de l'autopista, una carretera s'inicia a la nostra dreta, en direcció a la fàbrica Devesa Germans i Railtech Sufetra. Prenem aquesta carretera que primer manté el nivell i després descendeix. A l'arribar al Col·lector de Salmorres del Riu Llobregat, girem a l'esquerra i seguim recte sempre per la mateixa carretera asfaltada, que ens acosta a les vies de tren, que creuem sota el pont al costat de riu. Seguim sempre pel mateix camí, buscant apropar-nos al riu Llobregat. Passem de nou les vies del tren sota un pont i seguim tot recte pel carrer de la Via Augusta. El carrer acaba tancat, així que hem de girar a l'esquerra i baixar pel carrer del Llobregat. Seguim tot recte cap a les cases de Sant Vicenç de Castellet. El camí va en paral·lel al riu Llobregat, fins arribar al poble. Atravesamos el pueblo y vamos a buscar el primer puente sobre el río para cruzarlo y tomar un camino junto al río que empieza bajo el puente, bajando desde la rotonda cerca de la carretera C-55.

El camí va al costat de riu, que ara ens queda a la nostra esquerra, i el seguim durant uns quilòmetres fins que el mateix camí ens porta de nou cap a la carretera C-55. A l'arribar a la carretera i la via del tren, prenem el camí a la nostra esquerra i caminem en paral·lel fins a tornar a trobar el riu i passar per sota del pont de l'autopista. Seguirem pel mateix camí, sempre al costat del riu Llobregat, durant 3 km. Passem per sota de les vies del tren. El camí s'apropa al pont de la carretera, al costat d'una masia en ruïnes, Cal Fassina, i prenem el camí asfaltat a la nostra esquerra, per tornar a passar les vies del tren per sota. Creuem el Llobregat pel Pont Vell i, a l'arribar a la carretera, girem a la dreta. Seguim recte per la carretera, que no té trànsit, i entrem al poble de Castellbell i el Vilar. Al passar per davant de l'ajuntament, cal no oblidar el posar el segell a la credencial. Ja portem 22,5 km, així que aquest és un bon lloc en el qual tallar aquesta etapa en dos, si el pelegrí no vol fer els 48 km en un sol dia.

Sortim de Castellbell per l'Avinguda de Catalunya i caminarem per la carretera cap al poble de Monistrol durant 4 km. No hi ha gaire trànsit, així que la caminada és tranquil·la. A l'entrada de Monistrol, a la rotonda davant del pont sobre el riu, prenem a l'esquerra per començar la pujada cap al poble de Vacarisses. Fem una Z primer a l'esquerra i després cap a la dreta per poder passar les vies del tren per sobre. Seguim pel camí asfaltat i després de passar una granja, entrem per un corriol a la muntanya, que anirem seguint i que va

connectant camins. Som al camí dels pelegrins que pugen a Montserrat des de Terrassa. Ens apropem a Vacarisses, un poble de cases disperses. Pel carrer dels Torrents arribem a la carretera C-58 i la creuem per pujar pel camí de l'Estació. Sempre recte fins trobar un camí de vianants amb el terra vermellós, que prenem a la nostra dreta, sempre en direcció a l'estació del tren. Pugem pel Camí del Palà i després dels Tulipans. Quan s'acaba el carrer dels Tulipans, girem a l'esquerra cap a les vies del tren i les creuem. Girem a l'esquerra pel carrer de les Petúnies i creuem l'autopista pel túnel. Passat el túnel, girem a l'esquerra pel primer carrer i en arribar a una bifurcació prenem la carretera de la dreta, que comença a pujar cap a l'Hotel La Frasera. Seguim per la carretera i en arribar a l'entrada del restaurant (a la nostra dreta), en un revolt tancat cap a l'esquerra, sortim de la carretera i seguim recte per un camí de terra, que travessa un camp fins a assolir un altre camí de terra, que prenem a la dreta. En pocs metres el camí es torna a bifurcar i seguim a l'esquerra per un corriol de muntanya, entre arbres.

Seguim les fletxes taronges i també les grogues del Camí de Sant Jaume en direcció contrària. El corriol acaba en un camí ampli de terra, que prenem a la nostra esquerra per continuar pujant. Finalment arribem a una carretera que seguim a la dreta per baixar fins a un polígon industrial. Baixem fins al primer carrer, el carrer Berlín, que prenem a la dreta i seguim per ella fins arribar a una rotonda. Donem la volta a la rotonda i seguim recte pel carrer Josep Carner cap al carrer Urpina, deixant una escola a la nostra esquerra.

Tot recte pel carrer d'Urpina, sense agafar altres carrers, i baixant arribem a un túnel, que ens porta fins a l'estació de tren de Vacarisses-Torreblanca. Podem creuar les vies i continuar sortint de l'estació i girant a l'esquerra. Per un camí de terra ens dirigim cap a una planta depuradora d'aigua. En arribar-hi, trobem un sender de muntanya que entra al bosc. El seguim uns metres i trobem la via del tren, que seguirem a la nostra dreta, amb molta cura i atenció. A 50 metres pugem per un camí de terra a la nostra dreta. En arribar a dalt, girem a l'esquerra i tornem a girar a l'esquerra per creuar les vies del tren i baixar fins a una carretera asfaltada que prenem a la dreta.

Arribem a una cruïlla de carreteres i creuem recte, per baixar cap a una altra planta depuradora d'aigua, per un camí de terra. Envoltem la depuradora i baixem per travessar un torrent d'aigua. Just després de creuar, prenem el primer camí a l'esquerra, que ens porta a dalt pel torrent de la Torre. Passem per sota l'autovia i seguim pujant girant cap a la dreta per arribar al carrer asfaltat i les

cases de Torreblanca.

A la primera bifurcació, seguim per la dreta i entrem en un camí de terra que baixa fins a la riera i després ens porta a pujades molt pronunciades. Al cap de 800 metres arribem a unes cases. Som al Collcardús. Baixem deixant les cases a la nostra esquerra seguint l'asfalt fins arribar a la carretera C-58. Anem a caminar pel lateral de la carretera uns 800 metres, sempre protegits dels cotxes per la barrera metàl·lica. La carretera queda a la nostra dreta i anem seguint el camí de Sant Jaume, en direcció contrària, és clar.

Seguint els senyals, trobem un corriol de muntanya que comença a la nostra esquerra i el prenem per anar baixant cap al torrent del Llor. Passem cases i creuem el torrent. Creuat el torrent, arribats a la bifurcació, seguim pujant a l'esquerra. Som al Camí Romeu de Montserrat (Camí dels Pelegrins a Montserrat). Seguim sempre pel mateix camí, fins que a 700 metres deixem l'asfalt i prenem un camí de terra que comença a un revolt tancat. Anem baixant cap al torrent de Gaia. El creuem i pugem fins a un carrer asfaltat, que prenem a l'esquerra. Som a Can Gonteres.

Seguim pel primer carrer, que és el camí Vell de Terrassa a Vacarisses. Un parc queda a la nostra esquerra. Continuem recte pel mateix carrer, sense desviar-nos a dreta o esquerra. De front, baixem pel mateix carrer i després hi pugem fins arribar a una rotonda. Creuem recte i baixem uns 50 metres per trobar un sender de terra a la nostra esquerra, que seguirem, baixant. Creuem un altre torrent d'aigua i tornem a pujar cap a un altre carrer asfaltat. Quan arribem, girem a l'esquerra i seguim per l'asfalt. Ja podem veure la ciutat de Terrassa.

Continuem baixant per la carretera en direcció al pont que travessa l'autopista. Continuem per aquesta carretera i baixem fins a l'entrada de la ciutat. Després de creuar un altre pont sobre un altre torrent, veiem a la nostra esquerra l'estàtua d'homenatge als pelegrins. Arribem a una rotonda que creuem tot recte i a la primera bifurcació, girem a l'esquerra pel carrer del Bruc. La seguim tot recte fins arribar a una avinguda ampla, la Rambla d'Ègara, que prenem a la dreta per baixar fins al carrer de la Rasa i el Raval de Montserrat. Per aquest carrer, arribem fins al Mercat de la Independència i seguim fins al carrer Cremat. Baixant per aquest carrer, arribarem a la Plaça Vella i veurem la Catedral del Sant Esperit de Terrassa.

El refugi de pelegrins és a 13 minuts, seguint sempre recte pel carrer de la Rasa, fins a arribar a l'Església de Sant Pere, a dalt del parc de Vallparadís. L'alberg es troba darrere l'església.

Itinerari del Parc de Sant Llorenç.

Abans de començar, cal recomanar molt seriosament que el pelegrí es descarregui el traçat GPS en el seu Smartphone o que utilitzi Google Maps per seguir bé l'etapa. Aquesta ruta no està tan ben senyalitzada com la de la Vall, així que cal anar ben equipats amb la guia del GPS, per si de cas. Ara, l'itinerari.

La sortida de Manresa és la mateixa que en l'opció de la vall, seguint el mateix camí fins arribar al Pont de Vilomara. Un cop creuat el pont, creuem també la carretera i ens dirigim al centre de la vila, passant pel carrer de Sant Jaume. Girem a l'esquerra per passar per davant de l'ajuntament i seguim per l'Avinguda de la Constitució fins arribar al carrer de Jacint Verdaguer que prenem a la dreta. Després esquerra pel carrer de Lleida i a la dreta pel carrer Girona. En 50 metres prenem un camí a la nostra esquerra, que puja cap a la muntanya. Atenció perquè en 300 m hem de prendre el camí de la dreta, que es converteix en un sender entre pins, i pujar fins a trobar una carretera ampla de terra, que seguirem tot recte. Per aquesta carretera arribem a un dipòsit circular de formigó. A partir d'aquí, ja tot serà senders de muntanya i en algun moment camins de terra. Si el pelegrí posa atenció veurà els senyals del Camí Reial Manresa - Barcelona, de 1797. Sembla mentida que el Camí passés per aquí, veient l'estat salvatge en què es troba ara, oi? Però sens dubte era el més curt.

Anem a trobar diferents GR que es creuen dins de el Parc de Sant Llorenç de l'Munt i de l'Obac. Seguim pels senders i arribem a les runes de Sant Jaume de Vallhonestà. Continuem recte pel camí de la dreta, que no baixa a la vall. El camí es converteix en senda i seguim tot recte, mantenint-nos sempre a la cresta de la muntanya. Arribem a un camí ample, però aviat tornem als senders, i de nou a altres camins que ens mantenen a la part alta de la muntanya. Creuem unes línies d'alta tensió elèctrica. Seguim pel camí de terra i passem al costat d'una casa derruïda: Hostalets d'en Daví. El camí es transforma en sender novament i arribem a les roques. En aquest punt la vista el parc és impressionant i caminem per estrets senders marcats a la roca sedimentària, del mateix tipus que la de Montserrat. Anem vorejant la gran roca i pujant per mantenir-nos al capdamunt de la muntanya rocosa. Entre pins i de vegades caminant sobre la roca nua, anem

pujant i contemplant a la nostra esquena la magnífica silueta de la muntanya de Montserrat.

Atenció: arribem a un tros bastant ampli de roca nua, i hem de girar 90 graus a la dreta, baixant una mica per donar la volta al cim que s'eleva davant nostre. Seguim per les senderes que ens mantenen a la cresta de la muntanya. Entrem en un camí de terra que ens ha de guiar cap a Terrassa, passant per la Serra de Pedritxes. Passem al costat d'uns dipòsits d'aigua circulars. Veiem unes cases a la nostra esquerra que baixen cap a la vall, però nosaltres seguim recte per la carena de la muntanya, sense perdre alçada, i en algun moment fins i tot pujant. El camí ens porta a la Serra del Troncó i prenem de front el camí de les Quatre Cadenes, que en poc comença a baixar cap a la ciutat de Terrassa. La muntanya s'acaba, entrant en els camps. Creuem l'autopista B-40 sota el pont, que ens porta a una rotonda i seguim tot recte per aquest carrer fins arribar al carrer Terque, que prenem a l'esquerra. Seguim per l'Avinguda de les Arts i després per l'Avinguda de Bejar. Tot recte per l'Avinguda de Bejar fins passada l'estació de tren de Terrassa Nacions Unides, quan girem a la dreta per baixar pel carrer del Dr. Cistaré. Tot recte pel carrer del Dr. Cistaré, arribem al carrer d'Emili Badiella i seguim recte, fins al parc i la plaça de l'estació de tren Terrassa Nord. Just darrere de l'estació es troba el carrer del Nord i el prenem en direcció al centre de Terrassa. A l'arribar a una plaça, prenem el carrer Camí Fondo que està a la dreta i que baixa a trobar-se amb el carrer de Sant Pere. Seguim per Sant Pere i girem a l'esquerra pel carrer dels Gavatxons. En uns metres arribem a la plaça Major i a la Catedral de Terrassa. Fi d'etapa.

Allotjaments

SANT VICENÇ DE CASTELLET

Hostal Ca la Irene. C/ Creixell, 29. Tel: 938 333 226

Ayuntamiento. Tel : 936 930 611

Taxi en Sant Vicenç de Castellet. Tel: 617 318 448

CASTELLBELL I EL VILAR

Informarse en el Ayuntamiento. Tel: 938 340 350

Ca la Julita. Raval del Teixidor. Tel: 630 333 593

MONISTROL DE MONTSERRAT

Hostal Guilleumes Montserrat. C/ Escoles 5. Tel: 938 284 065

Cal Gaitero. C/ Sant Pere, 39, Baixos. Tel: 617 140 405

Taxi Corvo Monistrol Montserrat. Tel: 619 260 048

Taxi Jorge Jiménez - Olesa de Montserrat. Tel: 619 260 048

VACARISSES

Apartamento Casa NaturaRelax. Camí de l'Obac, 1. Tel: 609 711 426

La Frasera. C/cami del castellet s/n. Tel: 670 377 732

Apartments Vacarisses-Torreblanca, Passeig Estacio, 16. Tel: 626 608 497.

Ayuntamiento. Tel: 938 359 002

Taxis en Vacarisses. Tel: 610 466 466

TERRASSA

[Albergue de peregrinos de Vallparadís](mailto:info@albergvallparadis.cat), C/ Alcalde Parellada, 2. Tel: 930 022 585
info@albergvallparadis.cat

Hostal Avenida Madrid, Avinguda de Madrid, 104. Tel: 937 316 382

Hostal del Carmen, Carretera de Rubí, 441. Tel: 638 867 864

Hotel Terrassa Park, Avinguda de Santa Eulàlia, 236. Tel: 937 004 400

Ayuntamiento Terrassa. Tel: 937 397 000

Taxis Terrassa. Tel: 937 357 777

Top Taxi Terrassa. Tel: 937 853 335

Dades d'interés

PONT DE VILOMARA

És un municipi de la comarca del Bages. La seva població està estimada en 3800 d'habitants. El municipi està format per la unió de dos antics nuclis urbans: el de Rocafort i el Pont de Vilomara. El pont de 130 m de llarg i cinc arcs asimètrics, es va construir a l'edat mitjana (s. XI) i va unir les ciutats de Manresa i Barcelona. El poble va créixer amb immigrants a la fi de segle XIX al construir-se les fàbriques tèxtils. L'agricultura era important, sobretot la vinya, però la plaga de la fil·loxera va acabar amb tot a la fi del segle XIX i els habitants es van passar a la indústria tèxtil. Les fàbriques tèxtils van tancar el 1980 i avui l'economia gira al voltant del reciclatge. L'església parroquial, d'estil neogòtic, està dedicada a la Mare de Déu de la Divina Gràcia. El poble ofereix bars i restaurants, supermercat i farmàcia, banc, centre de salut. El riu Llobregat és un important riu de Catalunya, que neix en el municipi de Castellar de n'Hug i desemboca a la mar Mediterrània, després de recórrer 175 km.

SANT VICENÇ DE CASTELLET

Sant Vicenç de Castellet està situat entre la confluència dels rius Llobregat i Cardener i el congost de Castellbell i el Vilar. El municipi queda ben comunicat amb Manresa i Barcelona per dues línies de ferrocarril i per carretera. Els pujols del seu voltant van ser destruïts en la seva gran majoria entre 1987 i 2005 per a la construcció dels polígons industrials. En l'actualitat hi ha empreses de química, alimentació, tèxtil, electrònica i extracció de pedra bàsicament. Les pestes de segle XIV van reduir la població i també l'activitat agrícola. Per sort la vinya i les activitats relacionades amb el pas el camí ral que unia Barcelona amb Manresa, van mantenir viva la població. L'estació ferroviària va provocar un gran creixement de la població, passant de 200 habitants el 1867 a 3000 habitants en 1930. En 2016 comptava amb 9000 habitants. El poble ofereix bars i restaurants, supermercat i farmàcia, banc, centre de salut.

CASTELLBELL I EL VILAR

El poble es divideix en quatre parts: La Bauma, El Borràs, El Vilar i El Burés. El poble té una connexió directa amb Barcelona gràcies al tren. La seva població està estimada en 3700 habitants. És el municipi nexa d'unió i corredor natural entre els dos principals parcs de la Catalunya Central, el parc natural de la Muntanya de Montserrat i el de Sant Llorenç de l'Munt i Serra de l'Obac. El poble

té prou patrimoni turístic a visitar com el Pont Vell, una interessant mostra d'arquitectura civil construïda entre els anys 1455y 1457, que veiem a l'arribar, el Castell de Castellbell (s. X) que vam veure pujat a la muntanya, l'Església de Sant Cristòfol, un temple romànic construït entre finals de segle XI i principis de segle XII, que vam veure anunciat en l'etapa 27 del Camí Ignasià (passem per allà a prop). El poble ofereix bar-restaurant, farmàcia i supermercat.

MONISTROL DE MONTSERRAT

El municipi de Monistrol de Montserrat està dividit pel riu Llobregat: a la dreta el poble original i a l'esquerra els nous desenvolupaments urbanístics recents. La població és de més de 2000 habitants. Des d'aquí s'arriba fàcilment a Barcelona amb els ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) que fan un servei de tren Monistrol-Barcelona cada mitja hora i també Barcelona-Martorell-Manresa. A l'edat mitjana Monistrol pateix fortament amb la pesta negra, que comporta una disminució important de la població. Durant el segle XV Monistrol viu una profunda crisi, però surt de la crisi gràcies a la febre constructora dels segles XVI i XVII. Monistrol viu llavors un notable creixement urbà, que té com a punts culminants la creació de la Plaça Pública, la Casa de la Vila i la Font Gran. Al segle XX el municipi de Monistrol experimenta un creixement demogràfic gràcies al desenvolupament agrícola, urbanístic i industrial de la vila. Trobarem serveis de farmàcia, restauració i supermercat.

VACARISSES

Vacarisses se situa a la comarca del Vallès Occidental, limítrof amb el Bages i el Baix Llobregat. El municipi enllaça amb l'antiga carretera de Barcelona a Manresa. Pot tenir el seu origen en el castell de Vacarisses del segle XI de la família de Guillem de Montcada. Terres de secà, no han donat molta riquesa al poble que va créixer una mica més en l'era industrial. Gran part del terreny ha estat ocupat per zones residencials, pel que avui és un poble molt dispers. En 2017 tenia un padró municipal de 6300 habitants, aunque la población aumenta considerablemente los fines de semana y los periodos estivales al ser destino de segundas residencias. Hi ha bar-restaurants, farmàcia i supermercat.

TERRASSA

Arribats a Terrassa, tenim múltiples opcions d'allotjament per passar la nit. Amb 220.000 habitants, el pelegrí pot suposar que totes les seves necessitats poden

estar cobertes. La tradició jacobea és gran a la ciutat, com ho indica el monument al pelegrí inaugurat el 2019 i el refugi per a pelegrins que té la ciutat. Altres pensions i hotels completen l'oferta a escollir. Passejar-se pels carrers de casc vell i seure en alguna terrassa a prendre unes tapes i una cervesa, és d'allò més relaxant, si la jornada de marxa deixa temps per a això. Terrassa, com el lector pot suposar, té un origen iber i després romà, els qui van construir una fortalesa al costat de la riera de Vallparadís (la vall del Paradís). La ciutat emmurallada va ser conquerida pels francs i incorporada al seu regne en 801. Els musulmans van arrasar la ciutat, com feien amb Manresa de tant en tant, i van destruir el castell. Ja en temps de Pere III el Cerimoniós, la ciutat va establir un Consell de la Universitat de la Vila i va rebre altres drets ciutadans, que es van perdre a l'arribar Felip V amb les seves tropes i saquejar la ciutat al segle XVIII. En temps d'Íñigo era una ciutat important, així que molt probablement aquí van fer parada el nostre pelegrí. Terrassa es va convertir en una gran ciutat industrial després de la independència de l'emperador Napoleó, ja al segle XIX, i se la coneixerà com la ciutat de les màquines de vapor. La riquesa de la ciutat es va expressar en la construcció de molts edificis modernistes a inicis de segle XX. La catedral de l'Esperit Sant es consagrà com a tal en 2004, encara que en realitat recupera la diòcesi que va ser suprimida per les incursions musulmanes a aquest territori en el segle VIII. La catedral és de finals de segle XVI, construïda en estil gòtic, i no barroc, com li pertanyeria per l'època. Restaurada després de la Guerra Civil, conserva en el seu interior un grup escultòric del sant enterrament de Jesús, del segle XVI, que va ser destrossat en 1936 i reconstruït el 1950, gràcies al fet d'haver ocultat als vàndals patrimonials el conjunt escultòric separant les peces. Important visitar l'Oficina de Turisme Masia Freixa, Plaça de Josep Freixa i Argemí, 11, Tel 937 397 019. Amics del Camí de Sant Jaume de Terrassa,AVINGUDA D'ÀNGEL SALLENT, 55 (Centre Cívic Mª Aurèlia Capmany). Tel: 609.403.750 Tel: 609.403.750

Pistes ignasianes

Anotacions: Camí a Barcelona, seguim a la nostra “quarta setmana” d'Exercicis Espirituals. Per Sant Ignasi, la sortida de Manresa, després de gairebé un any de creixement espiritual, va ser una sortida joiosa i plena d'esperança. Mantenim el mateix ànim alegre, perquè cada cop més ens unim a Jesucrist en el seu propi pelegrinatge, ara pel món. La llum entre els arbres, les flors, l'aigua del riu, la gent... són instruments de Déu per orientar els nostres passos.

Petició: Prego a Déu poder alegrar-me profundament amb Crist el Pelegrí, ara que jo també he estat enviat al món per servir la seva missió.

Reflexions: De nou en camí, de nou deixem enrere un lloc on ens hem sentit acompanyats, acompanyats per Ignasi i la seva experiència a Manresa. Hem après, hem omplert mostres motxilles d'aquests tresors que l'Esperit ens ha regalat. Potser una nova comprensió de nosaltres mateixos, potser una nova força de l'Esperit, potser una nova esperança que ens crida i ens impulsa a tornar a sortir als camins. Déu continua trucant al seu poble. Déu ens truca a nosaltres avui i ens demana que anem a la recerca dels homes i les dones que volen sentir una nova manera d'entendre el món i ells mateixos. Com sento la meua disponibilitat interior per tornar-me a posar en camí? Déu no vol que ens quedem ancorats en un present, potser avui molt gratificant, però que ens impedirà continuar caminant. Tinc desig de sentir la seva veu i d'avançar per noves rutes, ara ja com a deixebles del Senyor?

No hem de témer: el Senyor ens va dir que sempre estarà amb nosaltres allà on arribem. El pelegrinatge ens ajuda a créixer en la nostra fe, confiant que Jesús camina amb nosaltres, o fins i tot davant nostre. I la nostra força és el seu mateix Esperit.

La pregària del pelegrí, aquella que consisteix en la repetició del nom de Jesús, ens pot servir avui també, insistint en la nostra disponibilitat, a cada pas: "Aquí estic, Senyor".

Textos:

Gènesi 12,1-3. Déu es dirigeix a Abraham i, malgrat la seva elevada edat, li demana que es posi en camí, que deixi casa seva i aquell lloc on ha creat arrels, i es posi de nou a caminar cap a un horitzó llunyà. Déu fa una promesa de felicitat i la fe d'Abraham creu en aquesta promesa.

Isaïes 6,8. Podem repetir aquestes paraules d'Isaïes: "Aquí estic, Senyor".

Mateu 28,19-20. El Senyor ens crida i ens dóna una missió: anunciar la Bona Notícia de l'Evangeli i fer que aquesta paraula de vida transformi els cors de les dones i els homes del nostre segle. Jesús sabia que el nombre de deixebles havia de créixer perquè el Regne fos una realitat visible al nostre món. Els deixebles som la comunitat del Regne.

Fets 1,8. La força no ve de les nostres capacitats, del que aprenem i desenvolupem, sinó només de l'Esperit, que encén els nostres cors i ens fa testimonis de l'Amor de Déu a tot el món.

Col·loqui final: Ja estem acostumats a caminar amb el nostre amic i senyor Jesucrist. Parlem confiadament amb Ell com un amic parla amb un altre. Acabar amb el Pare Nostre.

de Montserrat. Tel: 619 260 048

Autobiografia

ÍÑIGO SE DESPIDE DE MANRESA

Íñigo va passar onze mesos a Manresa, creixent en la seva humanitat i descobrint els camins de l'Esperit. Es va convertir en un home estimat i respectat, no ja per les grans riqueses a les que hi havia evidentment renunciat per esdevenir un pelegrí de Jesucrist, com es va dir d'ell des del principi, sinó pel seu parlar de les coses de l'ànima i de l'amor de Déu. De l'home vestit amb tela de sac pudent, va passar a ser el catequista que ensenyava als nens assegut a l'entrada de l'hospital de Santa Llúcia, o el comunicador que parlava de les seves experiències sobre els Exercicis que anava experimentant en si mateix. Les dones i els homes que desitjaven escoltar-lo van formar una petita comunitat, rebent el nom de *Íñigas* el cercle més íntim d'amigues devotes del captaire pelegrí. El seu missatge era senzill, però sortia del cor i l'experiència: predicava examinar la consciència, confessar-se, atendre als que pateixen, i escoltar Jesús que ens parla en el nostre interior de la suavitat de l'amor del Pare i del perdó que tot ho aconsegueix .

Compartir tants mesos amb un home que havia experimentat tal creixement personal en tan poc temps, va crear un profund vincle amb els manresans, que van lamentar seva decisió ferma de seguir el seu camí cap a Jerusalem. Era el seu somni, i no podia demorar-se més. Les portes de la ciutat de Barcelona estaven obertes i, just després de Setmana Santa, el Papa atorgaria les cartes credencials per als pelegrins a Terra Santa, així que, arribats al mes de febrer de 1523, van sonar per Íñigo les campanes de l'adeu a Manresa. Arribat el dia, un seguici d'amics surt de Manresa. Amb el cor compungit, però sabent que és el millor per a ell. Les famílies amigues de Manresa acompanyen Íñigo uns quants quilòmetres en el seu camí a Barcelona. Com és d'esperar, la ruta escollida és la del Camí Reial, que passa per Viladordis i el Pont de Vilomara. Els manresans arriben fins a

Pont de Vilomara, i allí s'acomiaden d'Íñigo, sobre el riu Llobregat. El pont de pedra del segle XI, reconstruït al segle XVII, és de composició asimètrica, amb tres arcs en un costat i cinc en l'altre, a partir de l'arc central. És una obra d'enginyeria magnífica, i salva la connexió entre Manresa i Barcelona. El municipi de Manresa acaba aquí i fins aquí arriben els ciutadans que acomiaden Íñigo, desitjant tornar a veure-li algun dia. Íñigo tornaria a Manresa en 1524, però a l'haver mort el seu antic confessor a l'església de Sant Pau, tornaria aviat a Barcelona, per iniciar els seus estudis a la incipient Universitat de Barcelona. El comiat és, amb tota seguretat, molt emotiva: Íñigo va sortir de Loiola-Azpeitia sense gairebé acomiadar-se per no haver d'explicar-se, i ara, que s'acomiada davant de tots, tampoc sap què dir. S'explica en els relats de canonització de sant Ignasi que *«en arribar al pont de la població de Vilomara, i no podent parlar per l'emoció, va posar la seva mà esquerra sobre el seu cor, mentre amb la dreta assenyalava el cel, com si digués : «Mentre visqui, us portaré dins del meu cor.* Íñigo tornaria a Manresa en 1524, però a l'haver mort el seu antic confessor a l'església de Sant Pau, tornaria aviat a Barcelona, per iniciar els seus estudis a la incipient Universitat de Barcelona.

Comentaris

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà. Els camps necessaris estan marcats amb *

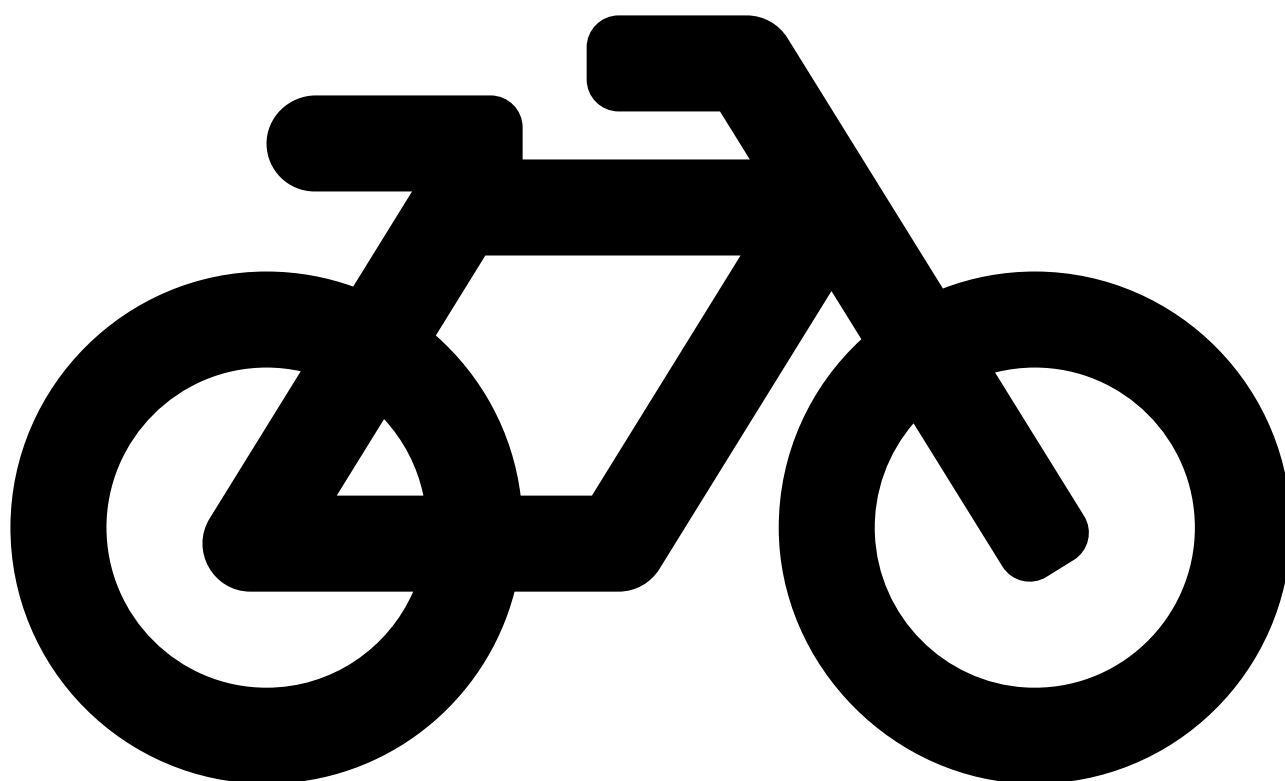
Comentari *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Δ

Bicicletes fàcil

Pont de Vilomara: 8 km

Sant Vicenç de Castellet : 15 km

Castellbell i El Vilar : 22 km

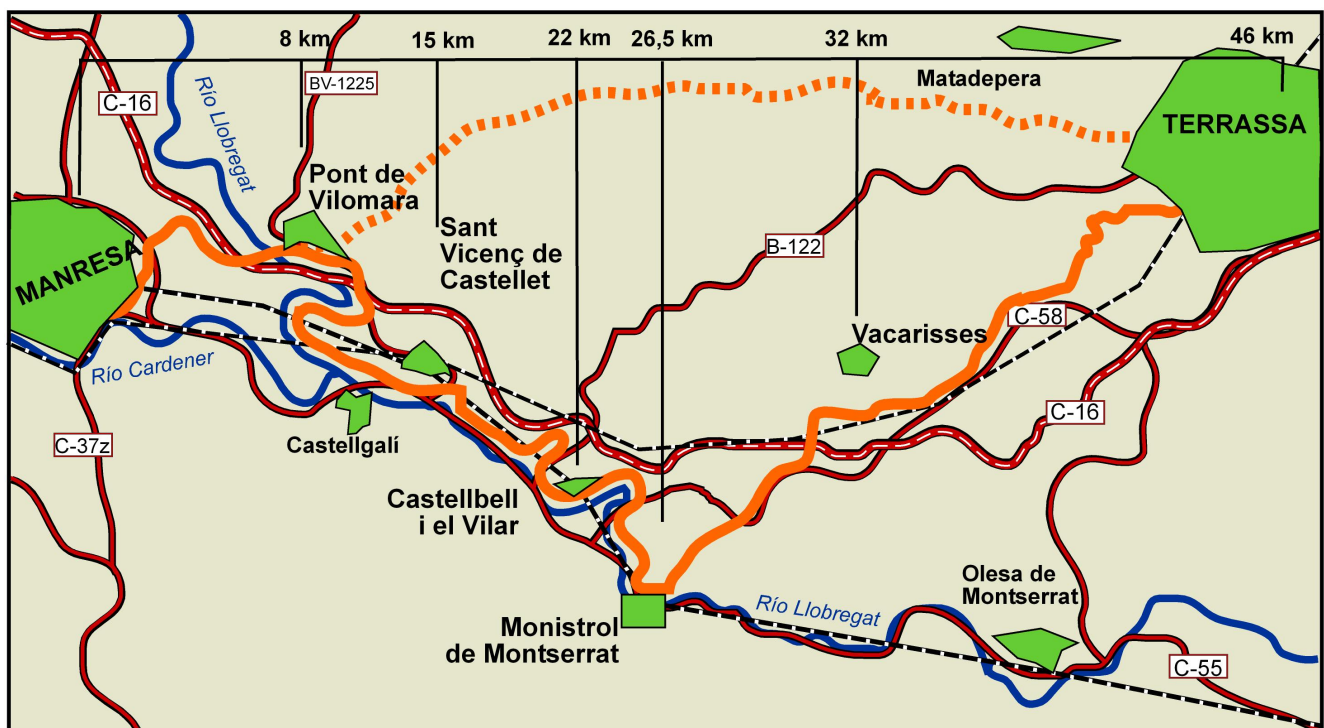
Monistrol de Montserrat : 26,5 km

Tren Torreblanca: 31 km

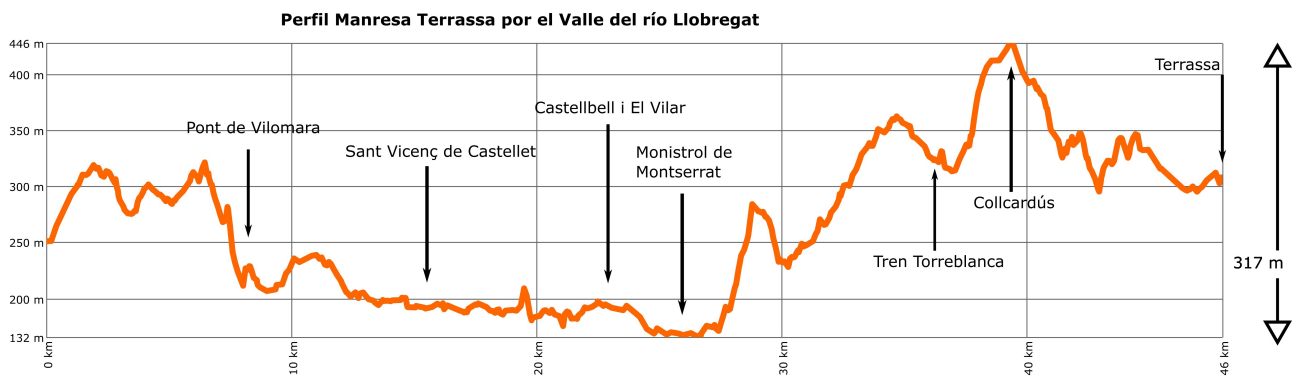
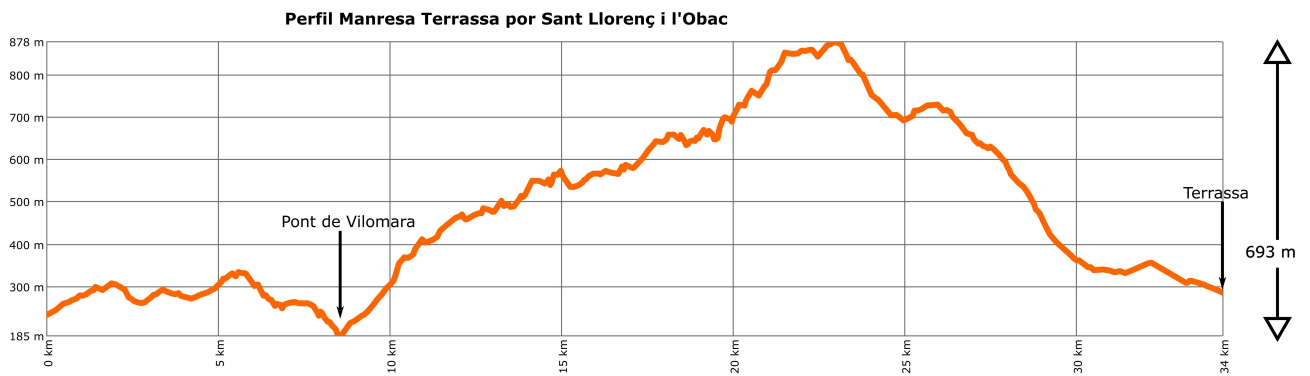
Collcardús: 38
Terrassa: 46 km

Ruta

Esquema de l'etapa

Altimetria

El temps a Sant Vicenç

[veure ruta a wikiloc](#)

[veure ruta en wikiloc B](#)

[descarregar per a MapOut](#)

[descarregar gps](#)

[descarregar gps B](#)

[descarregar B per a MapOut](#)

Galeria

Fotos de l'Etapa

[etapa anterior](#)

[següent etapa](#)